

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

X. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

natij exercitia esset aggressus Roma tunc iam Theologus, morbo correptus, prælegi sibi ea curauit quæ extremo illi tempore opportuna iam inde à tyrociniis exquisitè concinnatæ, & in commentariolum retulerat, plena sensu cælesti, neruoque virtutum. Amicum monuerat, vt manè quotidie ab eo viseretur, & moneretur de illius dici doloribus atque molestiis distributè offerendis Die Dominico SSS. Trinitatis, fer. 2. pro defunctis patriæ cælesti propinquieribus. & sic dies reliquos partitione sanctâ distribuere. Vnde nunquam queri, gemitu auditus est. Semel tamen anxium quoddam suspirium visus est mittere gementi similis, cum viscera sibi sentiret acerbissimo dolore conuelli. & rogatus equid hoc esset, dixit subtrahere se delirium. At suggerente illo qui aderat, & mentem, & omnem sui corporis aut impotis mentis usum in amati Dei manu obedienter deposuit. A percepto viatico prodebat tenera quadam indicia iucundissimæ voluntatis gestiens, & canenti simillimus. Monitus, vt quieti non nihil indulgeret, respondit: Quies mea tota, & sola IESVS & MARIA est. Vnde gratias Deo se debere aiebat, quòd in corpore cruciatibus pleno animus non destitueretur suis solatiis. Cùm illum

adirem, perebat edoceri quomodo optimè mori posset. se enim id nunquam vsu didicisse, nunquam expertum. & eodem tempore missam sibi à P. Gosvino Nickel Præposito Generali, & postea etiam ab Alexandro VII. Pont. Max. nominatim benedictionem, indulgentiasque plenarias magnâ religiosi animis significatione, me præsentè, accepit, plenus magnâ dulcisque fiduciam tanquam in vocationis suæ thesaurò repositæ. In suprema caligine oculorum cùm minus Christi Cruci affixi signum satis videre non posset, maius afferri, ac oti suo identidem admoueri petiit, atque obtinuit. Sacerdoti qui aderat, instar testamenti dictauit se protestari quòd Societatis Iesu seruius minimus perseueranter, ac vt ille aiebat, irrefragabiliter, esse vellet. Nomen manu suâ addere paranti negauit manus extremum iam languida desideratum officium. Quare signo Crucis X. ducto scribere desit, ac demum, etiam viuere. Corpus in scholasticorum loco sub B. Aloysij tumba & ara, propè Ioannem Berchmannum est conditum; & indicta pro illo non ea tantum quæ pro aliis indici solent, sed & ea quæ fundatorum propria sunt suffragia per Societatem vniuersam.

X. DIE OCTOBRIS.

P. HONORATVS ABELLA.

20. Octob.
Hispanus
Cæsaraugu-
stæ. 1593.

Castitæ.

HVNC Societati nomen daturum, luculenter, & ex verò prædixit B. Ludouicus Beltramus ex Ord. Prædicatorum vir inclytæ sanctitatis. Si fœminas visere necessitas cogebat, faciebat id pudicæ plenus mode-

stia, & sede vnâ semper inter se ac fœminam vacuâ relictâ. Fuere tamen quæ ausæ sunt offerre illi flagitium: sed ille cælestis cuiusdam verecundiæ plenus, & tunc, & per omnem vitam integrum pudicitia florere castè seruauit, cuius disertus interpretes erat etiam ipse vultus ad omnes emendatæ modestiæ leges vnde quaque compositus. Fama est illum ab omni omni-
no

Modestia.

Immaculata nō grauiore noxā semper vixisse.

P. THEODORVS
MANTELS.

Belga Malac. 2. in cetero mense. 1593. ætat. 33. Soc. 15.

Fides.

10. Octob.

IN Iaponia sancto labore per annos aliquot impenso rei Christianæ cōmodi permultum attulit: atque idcirco barbaris odio cūm esset, venenum ab iis propinatum ignarus hausit; & post biennij cruciatus, toxico pharmaca omnia superante, tandem enectus est.

P. Xystum Tocuum aliqui hoc die casum aiunt. Nos de illo 9. Octobris egimus.

P. GARCIA S
DE ALARCON.]

Hispanus Ouidi. 1591. ætat. 63. Soc. 43.

ILLustris & lautæ, tam paternæ, quàm maternæ stirpis hæres, minori natu fratri ac sorori suæ (tum & ipse paruulus) autor erat, vt Christi pa-

tientis amore in mensa id quod palato magis arrideret dimitterent, signo quoque ad id præstituto, quod dabat ipse vt eo moniti meminissent. Iam 18. annos natus Patri extincto successerat, & fortunis suis præerat, cūm viso B. Borgia, eius decora imitari ei venit in mentem, & Societatem ab eo impetravit. In Societate magister Nouitiorum, Rector, Prouincialis, Visitator, & Assistent, incredibili animæ suæ ac officij curâ in omnibus versatus est. Per plures annos vesperi ne bolum quidem admittebat; & sub noctis medium surgebat ad preces: post quas vnâ iterum horâ quiescebat & surgebat cum cæteris ad orandum. Patribus, quos ad mortualem suum lectulum videbant mœrore affectos; non est, inquit, quod vobis mors mea dolori sit. Nunc enim plus habeo solatiij quàm vnquam habuerim. Vallisoleti cuidam eius mortem dolenti adfuit vt fama est, adspectabilis, ei que solatiij plurimum attulit, cūm dixit, se iam in æterna gloria degere cum bono Deo.

Mortific.

Exemplum

Mortific.

Oratio.

Nocturn.

Mors.

Post mortem.

XI. DIE OCTOBRIS.

P. NICOLAVS
PASQUALIS.

11. Octobris Hispanus in insula Indica. 1555.

Huius tantum cognomen prodit Aragoniæ Prouincia. Singularis in illo dexteritas elucebat in educandis orphanis; ibatque cum P. Andrea Gonzalez, & Alphonso Lopez Vlyssiponâ in Æthiopiam vt seminaria conderet ac gubernaret, cūm nauis in arena hæsit. Qui poterant, eas quas secum in maiore naui gestabant nauiculas conscendere, & Patres magnopere rogauere vt vnâ inde abirent, se-

que morti eriperent. At Pasqualis, & Socij cūm in deserta illa insula tot viderent relinqui; ne tot miserabiles omni spiritali præsidio in tantis famis ærumnis destituti morerentur, maluerunt cum vitæ iacturâ cum perituris persistere, quàm inuitantium humanitate vt, ac euadere. Ita perstitere ad nauandam sacram operam iis consolandis quos in deserto illo loco ærumnosa mors expectabat, vt ne sine Sacramentis decederent. Et verò, cūm in expectatione illa nulla vitæ sustentandæ adiumenta venirent, tadebant alij post alios fame enecti; vsque dum

Charit.

Et c

& ipsi